

Arrest

nr. 222 222 van 3 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 januari 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn van Atrush, een dorpje gelegen in het district Sheikhan (Ain Sifni) in de provincie Nineveh (Centraal- Irak).

U zou op 1 augustus 2005 Irak zijn ontvlucht nadat u problemen kreeg met de politie en de familieleden van de S., een Koerdisch meisje dat u samen met uw vriend H. in een dronken bui zou hebben verkracht.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 3 oktober 2005. Op 13 januari 2006 ontving u een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat de door aangehaalde problemen geen verband houden met de criteria zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad van Staten (RvS). De RvS verwierp op 29 december 2006 uw beroep tot schorsing en tot nietigverklaring.

Op 15 mei 2006 en op 7 november 2006 diende u in België een tweede en derde verzoek om internationale bescherming in. Beide aanvragen werden door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet in overweging genomen (bijlage 13 quater).

Op 21 maart 2007 diende u een vierde verzoek in om internationale bescherming. Het CGVS nam op 16 oktober 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming omdat er geen geloof werd gehecht aan de door aangehaalde vervolgingsfeiten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS op 17 januari 2008. U ging in hoger beroep bij de RvS, maar deze heeft uw beroep verworpen op 5 maart 2008.

Op 26 september 2012 diende u een vijfde verzoek in om internationale bescherming. Dit verzoek werd niet in overweging genomen door de DVZ.

Op 19 november 2013 diende u een zesde verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek nam het CGVS op 25 november 2013 in overweging. Het CGVS hechtte evenwel andermaal geen geloof aan de vervolgingsfeiten naar aanleiding van de verkrachting van S. en nam op 29 april 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan bij de RVV. Op 18 december 2014 trok het CGVS haar beslissing in. Op 12 maart 2015 werd u door het CGVS de vluchtelingenstatus geweigerd daar er geen geloof kon worden gehecht aan de door u vooropgestelde verkrachting en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten die hieruit voortkwamen. Wel werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend omwille van uw herkomst uit Sheikhan gelegen in de provincie Nineveh, waar er op dat moment een reëel risico bestond van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c).

Op 18 mei 2018 ontving het CGVS een schrijven van de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) opgesteld op 15 mei 2018 waarin het CGVS werd verzocht om de geldigheid van uw internationale beschermingsstatus te onderzoeken daar er nieuwe elementen aangaande uw subsidiaire beschermingsstatus aan het licht waren gekomen.

Uit informatie van de Duitse luchtvaartpolitie te Düsseldorf, die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat u in het bezit bent van een Irakees paspoort afgeleverd op 11 juni 2015. Uit dit paspoort blijkt dat u meerdere keren terugkeerde naar Irak via de internationale luchthaven van Erbil, Noord-Irak. Uit het paspoort blijkt dat u op 7 oktober 2015 vertrekkende van de internationale luchthaven van Düsseldorf en via de internationale luchthaven van Erbil, Irak betrad en op 3 november 2015 Irak via diezelfde luchthaven verliet. In 2016 legde u dezelfde reisweg af en wel op 22 juni 2016 met een terugkeer omstreeks 19 juli 2016. Ook in 2018 keerde u terug naar Irak via bovengenoemde reisweg en wel van 31 maart 2018 tot en met 16 april 2018.

Uit nazicht van uw reisbescheiden, te weten uw Irakees paspoort afgeleverd op 11 juni 2015, blijkt bovendien dat de identiteitsgegevens op uw paspoort afwijken van de deze op uw Belgische verblijfstitel. In uw paspoort staat vermeld dat u geboren werd op 5 februari 1978 te Dohuk, terwijl op uw Belgische verblijfstitel staat vermeld dat u zou zijn geboren op 2 mei 1981 te Atrush in Sheikhan of te wel Ain Sifni.

In het kader van de huidige procedure 'heroverweging van uw beschermingsstatus' legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw nationaliteitsbewijs dd. 2005, een kopie van uw nationaliteitsbewijs dd. 2000, een kopie van de identiteitskaart van uw vader en moeder dd. 2010, een kopie van een overlijdensakte van uw neef dd. 12 september 2015 en tenslotte een kopie van het uittreksel van uw geboorteakte bestemd voor de Belgische Ambassade.

B. Motivering

Artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag er later op wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Bij een grenscontrole uitgevoerd door de luchthavenpolitie van Dusseldorf op 16 april 2018, bleek u in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort afgegeven op 11 juni 2015 door de Iraakse autoriteiten te Bagdad. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit van een verzoek tot internationale bescherming. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat u in België asiel hebt aangevraagd onder een valse identiteit en herkomst.

Uit de gegevens van het paspoort blijken uw voorgehouden identiteit en herkomst niet te kloppen. De inhoud van uw Iraaks paspoort ontkracht dat u in 1981 werd geboren en afkomstig bent uit Atrush, gelegen te Sheikhan (provincie Nineveh, Centraal- Irak), iets wat u steeds heeft volgehouden bij het doorlopen van uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming. Uit betreffend paspoort blijkt immers dat u in 1978 werd geboren in Dohuk (provincie Dohuk, Koerdische Autonome Regio - KAR). U kreeg op 12 maart 2015 het statuut van subsidiair beschermde, omwille van uw herkomst uit Sheikhan omdat er op dat moment een reëel risico bestond van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c).

Gelet op deze vaststelling, blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit.

U werd gevraagd de discrepantie tussen de gegevens in uw paspoort en de gegevens op uw inmiddels Belgische verblijfstitel te duiden. U verklaarde in eerste instantie dat na de verovering door Daesh van het Sheikhan-district, het niet mogelijk zou zijn geweest om er nog langer documenten aan te vragen. Vandaar dat uw oom uw dossier zou hebben overgeplaatst naar Dohuk (CGVS, p. 3). U nogmaals de vraag gesteld, gezien een relocatie van uw familieregister niet een wijzing van uw geboorteplaats tot gevolg kan hebben, verwijst u naar een artikel 140, op basis waarvan een relocatie van het familieregister mogelijk zou zijn. Het CGVS betwist echter niet dat een dergelijke relocatie mogelijk is. Integendeel uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat dit wel degelijk kan. Dit feit neemt echter niet weg dat de geboorteplaats een uniek gegeven is en dus niet kan wijzigen met een overheveling van uw familieregister naar een ander adres of plaats. U dan ook nogmaals om uitleg gevraagd, houdt u vast aan uw eerdere verklaring namelijk dat met de relocatie van uw dossier van Sheikhan naar Dohuk in 2015, ook uw geboorteplaats zou zijn gewijzigd naar Dohuk.

Deze uitleg ontbeert niet alleen iedere logica, uit de door u neergelegde documenten kan eveneens worden opgemaakt dat deze uitleg niet correct is. Zo legt u ondermeer een kopie neer van een Iraaks nationaliteitsbewijs afgeleverd op 7 maart 2000 dat stelt dat u in het jaar 1978 te Dohuk werd geboren. Ofschoon betreffend nationaliteitsbewijs slechts een kopie is, u laat immers na enig origineel identiteitsdocument voor te leggen, staat de inhoud ervan haaks op uw bewering dat uw geboorteplaats zou zijn gewijzigd naar Dohuk in 2015 met de overheveling van uw familieregister naar deze stad. U beidt dan ook geen valabele en/of geloofwaardige uitleg voor deze anomalie.

Niet alleen uw geboorteplaats doch ook uw geboortedata wijken af. In dit verband beweert u dat als men naar school gaat in Irak, die persoon ouder wordt ingeschreven dan hij/zij effectief bent (CGVS, p. 4). U gevraagd deze uitleg te verduidelijken, stelt u dat in Irak ouders hun kinderen graag naar school laten gaan en niet naar het leger. U vervolgens gevraagd op basis van welke documenten de Irakese autoriteiten in 2015 uw geboortedatum zouden hebben gecorrigeerd van 1981 naar 1978, herhaalt u enkel dat de datum die op het paspoort staat, zijnde 1978 correct zou zijn en dat deze correctie zou zijn doorgevoerd met de overheveling van uw familieregister van Sheikhan naar Dohuk. Gezien de kopie van het Iraaks nationaliteitsbewijs afgeleverd in 2000 reeds stelde dat u in het jaar 1978 werd geboren, heeft u ook voor wat betreft de discrepantie van uw geboortjaar, geen valabele uitleg.

Teneinde duidelijkheid te verkrijgen op basis van welke informatie de Iraakse autoriteiten u in 2015 een paspoort afleverden, met Dohuk als geboorteplaats en 1978 als geboortedatum, werd u gevraagd uw originele identiteitskaart neer te leggen. U verklaarde deze originele identiteitskaart niet te kunnen voorleggen omdat u deze zou zijn kwijtgeraakt. U zou vaak zijn verhuisd (CGVS, p.5). U legde weliswaar een kopie neer van deze identiteitskaart. Uit betreffend document kan worden opgemaakt dat u in Dohuk in 1978 zou zijn geboren. Gezien de slechte kwaliteit van de kopie kan niet worden opgemaakt wanneer dit document u werd afgeleverd. Hoe het ook zij, dit document bevestigt de gegevens die in uw paspoort staan. Overigens dient te worden vermeld dat het CGVS in 2007 uw voorgehouden originele identiteitskaart liet authenticeren die u werd afgeleverd op 10/01/1990 en waarop Atrush (Ain Sifni - Sheikhan) als geboorteplaats en 1981 als uw geboortedatum werden geregistreerd. Deze identiteitskaart werd geauthenticeerd door de Federale Politie die vaststelde dat het een totale namaking betrof (zie administratief dossier stuk 11). Deze vaststelling schraagt bovenstaande bevindingen dat u in 1978 te Dohuk werd geboren en niet in 1981 te Atrush, Sheikhan.

Teneinde het CGVS in staat te stellen een bijkomend onderzoek te doen naar uw effectieve geboorteplaats en -datum, werd u gevraagd naar een uittreksel van het familieregister. Op basis van de gegevens in het familieregister worden de identiteitskaarten en bijgevolg ook het paspoort afgegeven (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U maakte dit document niet over aan het CGVS zonder enige verklaring te geven waarom u hiertoe niet bij machte was. Er kan dan ook niet anders dan geconcludeerd worden dat u dit document bewust niet voorlegt aan het CGVS om zo uw werkelijke herkomst uit Dohuk verborgen te houden.

Verder legt u kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders neer ter staving van uw identiteit en herkomst. Vooreerst betreffen het louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Opmerkelijk is dat beide documenten werden afgeleverd in 2010. U verklaarde evenwel tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat uw vader in 1991 zou zijn overleden tijdens de 'intifada'. Bij uw derde verzoek om internationale bescherming in 2006 zou uw moeder het leven gelaten hebben bij een bomaanslag in Mosul (zie administratief dossier stuk 12 en 13). Dat u identiteitsdocumenten van hen voorlegt die werden opgesteld respectievelijk 19 jaar en vier jaar na hun overlijden, ondermijnt verder uw algehele geloofwaardigheid. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat zowel uit de identiteitskaart van uw vader als van uw moeder, valt op te maken dat het familieregister zowel gelegen is in Sheikhan, provincie Nineveh als ook in Broshki, gelegen in de provincie Dohuk. Dergelijke vaststellingen doen vragen rijzen bij de authenticiteit van betreffende identiteitskaarten. Hoe het ook zij, deze identiteitsdocumenten bevatten geen overtuigend begin van bewijs waaruit blijkt dat u effectief afkomstig bent uit Sheikhan.

Verder legt u nog een kopie neer van een Iraaks nationaliteitsbewijs afgeleverd in 2005, waaruit blijkt dat u in 1981 te Sheikhan werd geboren. Gezien het louter een kopie betreft kan de authenticiteit van betreffend document niet worden nagaan. Wel kan worden vastgesteld dat het opmerkelijk is dat dit document vermeldt dat u in de stad Sheikhan werd geboren, terwijl uit uw identiteitskaart dd 1990 blijkt dat u in het dorp Atrush in het district Sheikhan werd geboren. Dit document onderschrijft met andere woorden geenzins dat u in Atrush bent geboren zoals aangegeven op uw Belgische verblijfstitel, maar stelt nog een bijkomende geboorteplaats voorop zijnde Sheikhan. Het CGVS kan dan ook niet anders dan vaststellen dat u klaarblijkelijk niet of niet meer in het bezit bent van een originele identiteitskaart of nationaliteitsbewijs die kan ondersteunen dat u werkelijk uit Atrush, district Sheikhan afkomstig bent. Volledigheidshalve moet worden vermeld dat de kopie van het uittreksel van de geboorteakte die u in dit verband nog voorlegde, andermaal bevestigt dat u geboren werd in Dohuk in 1978.

Wat rest is de vaststelling dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs kan voorleggen waaruit blijkt dat u effectief afkomstig bent uit Sheikhan, provincie Nineveh. Het enig overtuigend bewijs van uw identiteit en herkomst is namelijk uw paspoort waaruit blijkt dat u in werkelijkheid uit Dohuk afkomstig bent. Het feit dat u uw originele paspoort niet heeft voorgelegd aan het CGVS doet niets af aan deze conclusie. U zou het paspoort hebben verscheurd omdat u bang was om opgepakt te worden (CGVS, p. 3). Gezien de eerder valse verklaringen omtrent uw identiteitsdocumenten, tekent het CGVS het nodige voorbehoud aan bij deze uitleg. Hoe het ook zij, u verklaarde in eigen persoon betreffend paspoort te hebben aangevraagd bij de Iraakse ambassade in Den Haag en u bevestigde verschillende malen de authenticiteit van betreffend reisbescheiden (CGVS, p. 3, 4)

Het feit dat u doorheen uw verzoeken om internationale bescherming kennis heeft getoond over Sheikhan en de provincie Nineveh, doet niets af aan de vaststelling dat u in het bezit bent van een Iraaks paspoort dat aantoonde dat u in Dohuk in 1978 werd geboren, dat u bovendien verschillende

malen terugkeerde naar Dohuk en dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs aanbrengt om uw herkomst uit Sheikhan aannemelijk te maken.

Op basis van de kopie van uw Irakese paspoort en bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden identiteit en herkomst uit Atrush, Sheikhan, provincie Nineveh. Uit voorgaande blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde identiteit en daarbij horende asielrelaas.

Verder zijn er geen elementen voorhanden om u alsnog de vluchtelingenstatus en/of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

U haalt immers geen geloofwaardige elementen aan waaruit blijkt dat er in uw hoofde in Irak meer bepaald in Dohuk en de KAR, sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging. U beweert in de KAR problemen te hebben met de stam van het meisje dat u in 2005 zou hebben verkracht. Bij uw zesde verzoek om internationale bescherming werd deze verkrachting door het CGVS niet geloofwaardig bevonden en bijgevolg evenmin de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Bovendien keerde u sedert de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut in maart 2015, tot drie maal toe terug naar Irak, meer bepaald naar de KAR zoals blijkt uit de kopie van uw Irakees paspoort, de vaststelling van de Duitse luchthavenautoriteiten in Düsseldorf en uit uw eigen verklaringen. Uw regelmatige terugkeer naar de KAR, ondermijnt uw stelling als zou er in uw hoofde nog sprake zijn een vrees voor vervolging.

U beroept zich verder op het feit dat u al geruime tijd in België verblijft en in de KAR geen familiaal netwerk zou hebben. Gezien uit voorafgaande blijkt dat u afkomstig bent uit de KAR en u tot driemaal toe terugkeerde omwille van familiale redenen, kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen dat u in de KAR niet over een familiaal netwerk zou beschikken. Ook uit het overlijden van uw neef Said kan bezwaarlijk een vrees in uw hoofde worden afgeleid gezien hij als Peshmerga stierf in de strijd tegen DAESH. U maakt dan ook geen enkele vrees voor vervolging aannemelijk.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen dient uw subsidiaire beschermingsstatus te worden ingetrokken en zijn er geen redenen om u alsnog de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de volgende bepalingen:

“- Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 55/5 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet) ;

- Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ;

- Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 ;

- Materiële motiveringsplicht ;

- Zorgvuldigheidsbeginsel ;

- Verbod van willekeur”.

Het verzoekschrift bevat een omschrijving van de voormelde bepalingen. Verder wordt er ingegaan op de juridische inhoud van de begrippen ‘gegronde vrees voor vervolging’, ‘subsidiaire bescherming’, de bewijslast, de beoordeling van de geloofwaardigheid, de samenwerkingsplicht in hoofde van verweerder en de context van het verzoek om internationale bescherming.

Het verzoekschrift stelt ten aanzien van de bestreden beslissing wat volgt:

“Overwegende dat verzoeker in onmiskenbaar nieuwe elementen/documenten aangebracht die de kans aanzienlijk vergroten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Verwerende partij weigert evenwel met deze documenten rekening te houden, omdat de authenticiteit niet kon worden nagegaan, nu het enkel kopieën waren.

Deze werden al te makkelijk ter zijde geschoven, zonder rekening te houden met de gevolgen voor verzoeker in geval van terugkeer. Ten onrechte laat verwerende partij na verder inhoudelijk onderzoek te voeren naar aanleiding van de voorgelegde documenten.

(...)

Dat verzoeker volhoudt het nodige te hebben gedaan om het CGVS in staat te stellen zijn dossier op een adequate wijze te onderzoeken.

Dat verzoeker zeker is dat hij transparant geweest is met alle informatie in zijn bezit en geeft aan eerlijke verklaringen te hebben afgelegd.

Dat verzoeker op geen enkel moment de bedoeling heeft gehad bepaalde informatie achter houden voor de overheid.

Dat verzoeker simpelweg niet wist dat er een uitdrukkelijk verbod rustte op een terugkeer naar Irak. Dat verzoeker niet zou zijn teruggekeerd indien hij hiervan weet had.

Dat verzoeker zijn familiegevoel liet primeren op zijn gevoel voor zelfbehoud en eigen veiligheid.

Dat het gemis aan zijn familie steeds sterk genoeg was om zichzelf in gevaar te brengen.

Het CGVS oppert verder ten onrechte als zou verzoeker zomaar kunnen terugkeren naar Irak. Los van het gevaar voor de persoonlijke veiligheid van verzoeker is er ook praktisch gezien geen optie voor verzoeker.

Dat verzoeker in Irak allerminst nog beroep zou kunnen doen op een netwerk van vrienden en familie.

Dat de weinige familie-leden van verzoeker zelf onmachtig zijn in te staan voor hun eigen levensbehoeften.

Bovendien, mede gelet op zijn verblijf van ruim 13 jaar in ons land is verzoeker op ondubbelzinnig wijze verknocht geraakt met België. Het zou voor hem in de praktijk onmogelijk zijn om nog werk te vinden en in dien verstande ook een plaats om te wonen. Verzoeker is te lang weggeweest uit Irak.

Met dit gegeven werd door het CGVS te weinig rekenschap gehouden.

Dat verzoeker er in de afgelopen 13 jaar een bepaalde levensstandaard en levenskwaliteit op is beginnen nahouden. Dat deze levensstandaard in Irak immers niet van dezelfde kwaliteit is als deze in België en soms zelfs helemaal onbestaande is.

Dat verzoeker in België reeds werkzaam was en op heden zelfs studies vervolledigt. Hij is volledig geïntegreerd in België.

Verzoeker is bovendien een creatief iemand die gedichten schrijft. Dat hij over dergelijke ontplooiing van zijn subjectieve rechten niet kan beschikken in Irak.

Over de situatie in Irak moet het volgende worden opgemerkt (Fod Buitenlandse zaken): (...)

Dat verzoeker formeel betwist dat - in het kader van een beoordeling met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus - de situatie in de provincie Dohuk moet worden beoordeeld door het CGVS.

Dat het wel degelijk de situatie in Nineveh, Sheikhan is die verzoeker aanbelangt en dat verweerder het nagelaten heeft de potentiële dreiging in die regio af te toetsen.

Uit het bovenstaande volgt dat de situatie in Irak van dergelijke aard is dat verzoeker er een ernstig risico loopt voor zijn leven of om er mishandeld te worden en dient derhalve als vluchteling te worden erkend, op zijn minst moet hem de subsidiaire bescherming worden toegekend. Verzoeker terugsturen naar Irak zou zijn rechten onder artikel 3 van het EVRM schenden. Bovendien is het voor verzoeker eveneens onmogelijk om zich te hervestigen in Irak."

2.1.2. Verweerder brengt op 10 mei 2019 een aanvullende nota bij.

Deze nota bevat: 'EASO Country of Origin Report Iraq: security situation' van maart 2019 en 'EASO COI Report: Iraq – Internal mobility' van 5 februari 2019.

Verweerder besluit in deze nota dat er actueel voor burgers uit de provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniah en Halabja geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beoordeling

2.2.1. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

Een resem aangevoerde rechtsregels of rechtsbeginselen die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.2.2. Verzoeker voert aan dat verweerder geen rekening hield met de bijgebrachte documenten "omdat de authenticiteit niet kon worden nagegaan, nu het enkel kopieën waren".

Te dezen stelt de Raad vast dat verzoeker de motivering miskent die stelt:

"Zo legt u ondermeer een kopie neer van een Irakees nationaliteitsbewijs afgeleverd op 7 maart 2000 dat stelt dat u in het jaar 1978 te Dohuk werd geboren. Ofschoon betreffend nationaliteitsbewijs slechts een kopie is, u laat immers na enig origineel identiteitsdocument voor te leggen, staat de inhoud ervan haaks op uw bewering dat uw geboorteplaats zou zijn gewijzigd naar Dohuk in 2015 met de overheveling van uw familieregister naar deze stad. U beidt dan ook geen valabele en/of geloofwaardige uitleg voor deze anomalie.

Niet alleen uw geboorteplaats doch ook uw geboortedata wijken af. In dit verband beweert u dat als men naar school gaat in Irak, die persoon ouder wordt ingeschreven dan hij/zij effectief bent (CGVS, p. 4). U gevraagd deze uitleg te verduidelijken, stelt u dat in Irak ouders hun kinderen graag naar school laten gaan en niet naar het leger. U vervolgens gevraagd op basis van welke documenten de Irakese autoriteiten in 2015 uw geboortedatum zouden hebben gecorrigeerd van 1981 naar 1978, herhaalt u enkel dat de datum die op het paspoort staat, zijnde 1978 correct zou zijn en dat deze correctie zou zijn doorgevoerd met de overheveling van uw familieregister van Sheikhan naar Dohuk. Gezien de kopie van het Irakees nationaliteitsbewijs afgeleverd in 2000 reeds stelde dat u in het jaar 1978 werd geboren, heeft u ook voor wat betreft de discrepantie van uw geboortejaar, geen valabele uitleg.

Teneinde duidelijkheid te verkrijgen op basis van welke informatie de Irakese autoriteiten u in 2015 een paspoort afleverden, met Dohuk als geboorteplaats en 1978 als geboortedatum, werd u gevraagd uw originele identiteitskaart neer te leggen. U verklaarde deze originele identiteitskaart niet te kunnen voorleggen omdat u deze zou zijn kwijtgeraakt. U zou vaak zijn verhuisd (CGVS, p.5). U legde weliswaar een kopie neer van deze identiteitskaart. Uit betreffend document kan worden opgemaakt dat u in Dohuk in 1978 zou zijn geboren. Gezien de slechte kwaliteit van de kopie kan niet worden opgemaakt wanneer dit document u werd afgeleverd. Hoe het ook zij, dit document bevestigt de gegevens die in uw paspoort staan. Overigens dient te worden vermeld dat het CGVS in 2007 uw voorgehouden originele identiteitskaart liet authenticeren die u werd afgeleverd op 10/01/1990 en waarop Atrush (Ain Sifni - Sheikhan) als geboorteplaats en 1981 als uw geboortedatum werden geregistreerd. Deze identiteitskaart werd geauthenticeerd door de Federale Politie die vaststelde dat het een totale namaking betrof (zie administratief dossier stuk 11). Deze vaststelling schraagt bovenstaande bevindingen dat u in 1978 te Dohuk werd geboren en niet in 1981 te Atrush, Sheikhan.

(...)

Verder legt u kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders neer ter staving van uw identiteit en herkomst. Vooreerst betreffen het louter kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Opmerkelijk is dat beide documenten werden afgeleverd in 2010. U verklaarde evenwel tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat uw vader in 1991 zou zijn overleden tijdens de 'intifada'. Bij uw derde verzoek om internationale bescherming in 2006 zou uw moeder het leven gelaten hebben bij een bomaanslag in Mosul (zie administratief dossier stuk 12 en 13). Dat u identiteitsdocumenten van hen voorlegt die werden opgesteld respectievelijk 19 jaar en vier jaar na hun overlijden, ondermijnt verder uw algehele geloofwaardigheid. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat zowel uit de identiteitskaart van uw vader als van uw moeder, valt op te maken dat het familieregister zowel gelegen is in Sheikhan, provincie Nineveh als ook in Broshki, gelegen in de provincie Dohuk. Dergelijke vaststellingen doen vragen rijzen bij de authenticiteit van betreffende identiteitskaarten. Hoe het ook zij, deze identiteitsdocumenten bevatten geen overtuigend begin van bewijs waaruit blijkt dat u effectief afkomstig bent uit Sheikhan.

Verder legt u nog een kopie neer van een Irakees nationaliteitsbewijs afgeleverd in 2005, waaruit blijkt dat u in 1981 te Sheikhan werd geboren. Gezien het louter een kopie betreft kan de authenticiteit van betreffend document niet worden nagaan. Wel kan worden vastgesteld dat het opmerkelijk is dat dit document vermeldt dat u in de stad Sheikhan werd geboren, terwijl uit uw identiteitskaart dd 1990 blijkt dat u in het dorp Atrush in het district Sheikhan werd geboren. Dit document onderschrijft met andere woorden geenzins dat u in Atrush bent geboren zoals aangegeven op uw Belgische verblijfstitel, maar stelt nog een bijkomende geboorteplaats voorop zijnde Sheikhan. Het CGVS kan dan ook niet anders dan vaststellen dat u klaarblijkelijk niet of niet meer in het bezit bent van een originele identiteitskaart of nationaliteitsbewijs die kan ondersteunen dat u werkelijk uit Atrush, district Sheikhan afkomstig bent. Volledigheidshalve moet worden vermeld dat de kopie van het uittreksel van de geboorteakte die u in dit verband nog voorlegde, andermaal bevestigt dat u geboren werd in Dohuk in 1978."

Uit voormelde motivering blijkt duidelijk dat verweerder de kopieën van zijn documenten niet slechts heeft verworpen omwille van het loutere feit dat het kopieën betreffen maar in hoofdzaak omdat ze niet compatibel zijn met andere identiteitsdocumenten met betrekking tot verzoeker.

De voormelde motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, aangezien ze niet concreet worden weerlegd door de Raad overgenomen.

2.2.3. De bestreden beslissing besluit op basis van de beoordeling van verzoekers identiteitsdocumenten:

"Wat rest is de vaststelling dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs kan voorleggen waaruit blijkt dat u effectief afkomstig bent uit Sheikhan, provincie Nineveh. Het enig overtuigend bewijs van uw identiteit en herkomst is namelijk uw paspoort waaruit blijkt dat u in werkelijkheid uit Dohuk afkomstig bent. Het feit dat u uw originele paspoort niet heeft voorgelegd aan het CGVS doet niets af aan deze conclusie. U zou het paspoort hebben verscheurd omdat u bang was om opgepakt te worden (CGVS, p. 3). Gezien de eerder valse verklaringen omtrent uw identiteitsdocumenten, tekent het CGVS het nodige voorbehoud aan bij deze uitleg. Hoe het ook zij, u verklaarde in eigen persoon betreffend paspoort te hebben aangevraagd bij de Irakese ambassade in Den Haag en u bevestigde verschillende malen de authenticiteit van betreffend reisbescheiden (CGVS, p. 3, 4)

Het feit dat u doorheen uw verzoeken om internationale bescherming kennis heeft getoond over Sheikhan en de provincie Nineveh, doet niets af aan de vaststelling dat u in het bezit bent van een Irakees paspoort dat aantoonde dat u in Dohuk in 1978 werd geboren, dat u bovendien verschillende

malen terugkeerde naar Dohuk en dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs aanbrengt om uw herkomst uit Sheikhan aannemelijk te maken.

Op basis van de kopie van uw Irakese paspoort en bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden identiteit en herkomst uit Atrush, Sheikhan, provincie Nineveh. Uit voorgaande blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus, zijnde uw identiteit en herkomst.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde identiteit en daarbij horende asielrelaas."

De loutere bewering dat verzoeker transparant is geweest met de informatie in zijn bezit, eerlijke verklaringen heeft afgelegd en niet de bedoeling had om informatie achter te houden, kan niet worden aangenomen als dienstig verweer ten aanzien van voormelde motivering in de bestreden beslissing. De motivering besluit terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden identiteit en herkomst uit Atrush, Sheikhan, provincie Nineveh.

2.2.4. Verzoekers verweer dat hij niet wist dat het hem verboden was terug te keren naar Irak en dat hij het familiegevoel liet primeren op zijn eigen veiligheid, betreft een loutere bewering en is niet dienstig ter weerlegging van de vaststelling dat hij, hoewel hij de subsidiaire beschermingsstatus had, het risico nam om tot driemaal toe naar Irak terug te keren.

2.2.5. Verzoeker verwijst verder naar het feit dat de familieleden onmachtig zijn om hem te helpen, dat hij 13 jaar in België verblijft en geïntegreerd is, alsook dat hij een creatief persoon is en hij zich niet kan ontplooiën in Irak.

Inzake zijn bewering dat hij geen steun van familieleden kan hebben onderschrijft de Raad de motivering die stelt:

"U beroept zich verder op het feit dat u al geruime tijd in België verblijft en in de KAR geen familiaal netwerk zou hebben. Gezien uit voorafgaande blijkt dat u afkomstig bent uit de KAR en u tot driemaal toe terugkeerde omwille van familiale redenen, kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen dat u in de KAR niet over een familiaal netwerk zou beschikken. Ook uit het overlijden van uw neef Said kan bezwaarlijk een vrees in uw hoofde worden afgeleid gezien hij als Peshmerga stierf in de strijd tegen DAESH. U maakt dan ook geen enkele vrees voor vervolging aannemelijk."

Behoudens de vaststelling dat een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken inzake de veiligheidssituatie in Irak enkel dienstig is ter informatie van reislustige Belgen, volgt de Raad verweerder waar deze oordeelt:

"Bovendien keerde u sedert de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut in maart 2015, tot drie maal toe terug naar Irak, meer bepaald naar de KAR zoals blijkt uit de kopie van uw Irakees paspoort, de vaststelling van de Duitse luchthavenautoriteiten in Düsseldorf en uit uw eigen verklaringen. Uw regelmatige terugkeer naar de KAR, ondermijnt uw stelling als zou er in uw hoofde nog sprake zijn een vrees voor vervolging."

De verwijzing naar zijn langdurig verblijf in België (onder meer ingevolge vijf afgewezen asielaanvragen) en verzoekers integratie is niet dienstig bij de beoordeling of verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op de landeninformatie die vermeld is in de aanvullende nota van verweerder van 10 mei 2019 volgt de Raad het besluit van verweerder waar deze oordeelt: *"De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."*

2.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen oordeelt verweerder terecht dat verzoekers subsidiaire beschermingsstatus dient te worden ingetrokken en dat er geen redenen zijn om hem de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS